

Written by
Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

அவ்வாறு அவர்கள் (தமிழர்கள்) மட்டாள்களாக வதைத் திருப்பது தான் தரமம் என்று பார்ப்பான் மனு தரமத்தில் எழுதி வதைத் திருக்கிறான் . உலகம் விஞ்ஞானத்தில் (அறிவியலில்) தலை சிறந்து அற்புத-அதிசயங்களைக் கண்டுபிடித்து போட்டிப்போட்டாகக் கொண்டு முன்னேறுகிறது . ஆகாயத்தில் சந்திரமண்டலம் வரையில் மனிதன் பறந்துச் சின்று வருகிறான் . தந்தி பறக்கூது . அமெரிக்காவிலே பிசினால் இங்கே கட்டை கூது . கட்டைபுது மட்டும்ல்ல . பிசுகின்ற மனிதனையும் நாம் நரே பாரக்கலாம் டெலிவிஷன் மடிலம் ! இத்தகைய அதிசயங்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்து ஆராய்ந்து முன்னேறும் போது நாம் என்னடாவென்றால் சூத்தக காட்டு மிராண்டிகளாக மாட்டையும் , கழுவையையும் , கரங்கையும் , கல்லையும் , கடவுள் என்றும் அந்த சாமிக் கூலியாணம் , எத்தனை பிள்ளை , அதற்கு இத்தனை பிச்சை செய்தால் மோட்சம் என்று ஆராயும் மட்டாள்தனமான காரியத்தில் உச்சநிலையில் இருக்கிறோம் . கழுவிக் கூலியாணம் . அதற்கு தினம் ஆறு வளே-12 வளே சேரூ . வருஷா வருஷம் கலியாணம் . இதுவும் புத்தாமல் வைப்பாட்டி வறூ . அதற்குக் கருமாதி வறூ ! நகை , கடியில் இப்பி அனகேம் செய்கிறோம் . இதைப் பற்றியெல்லாம் ஒருவராவது சிந்திப்பது இல்லை . மனிதன்கு உள்ள ஆறாவது அறிவை எவனும் உபயோகப்படுத்துவதே இல்லை .

மனித வாழ்க்கையில் இன்று நாம் மடமனை நிறைந்தவர்களாக இருக்கிறோம் . அப்பி இருக்கக் காரணம் நமக்கு நேயம் வந்தது தான் . பார்ப்பான் புகுத்திய இந்த நேயம் நம்மனை நேயமாகக் காணாமல் ஆக்கி விட்டது . எவனும் தரையமாக வளையவில்லை . வந்தது கஃறமும் பியவிலலை . அப்பிப்பிப்பிசினாலும் உடனே அவனைப் பார்ப்பான் ஒழித்துக் கட்டி விடுகிறான் . பார்ப்பானுடைய தயவிலதே தான் வாழ வணே பியுள்ளது . கலியாணம் , கருமாதி என்று பிறப்பு மூதல் இறப்பு வரநடைபற்றும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் எல்லாத் துறககளிலும் பார்ப்பான் புகுந்து விடுகிறான் . புத்து வருடங்களாக நாங்கள் போர் நடத்தி வருகிறோம் .

நல்ல தமிழ் இருக்கையில் தமிழ் நாட்டில் தலுங்கு சங்கீதம் ஏன் இருக்க வணேடும் ? எதற்காக இருக்கணும் என்று கட்டைப் போராட்டம் துவக்கினது நாங்கள் தான் . நம்மியே சில பரே என்ன சங்கீதத்திலே கட்டைவா வகுப்பு வாத்தம் பிசுவது ? என்று எங்களகைக் கண்டலும் , கண்டிப்பும் செய்தார்கள் . எப்பியே நமக்கு நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட்டது . சமத்தாயத் துறையிலும் நமக்கு இழிவு தடும் மற்ற வகையிலும் கட்டைகளும் இருக்கின்றன . அப்பியே தான் காலம் கடந்து போகிறதே தவிர ஏன் இப்பி என்று கட்டை ஆள் இல்லையே ? நாங்கள் தான் எவனுடைய நிஷ்டுரம் (இடையீறு) தலல்லவநதாலும் சரி வருடும் என்று துணிந்து என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நினைத்து நாம் கஃறுவோம் . கட்டை கட்டை கட்டும் . விட்டால் விட்டும் என்று கருதி பாடும்பு பிசுசாரம் செய்து வருகிறோம் .

இந்த வலகைக் கூ வறூ யாரும் முன் வராததற்கும் நாங்கள் ஒருவர் முன் வந்ததற்கும் காரணங்களானீங்கள் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வணேடும் . இவர்கள் இந்த வலகைக் கூ வராததோடு மட்டும்ல்ல ! எங்களனை நோர்கள் சொல்லுக் கூ கட்டளைக் கூ மாறானவர்கள் நாஸ்திகர்கள் என்று விஷமப் பிசுசாரம் செய்துகிறார்கள் . தன்னையும் வசிமகன் , சத்திரன் என்று கஃறுகிறானே ! என்று சிறிதும் கவலையில்லாமல் மாணம் , ஈனம் அற்றுப் போய் அவனும் பார்ப்பானுடன் சரேந்து கொண்ட தன் வயிறு வயிறு கழுவ, பொறுக்கித் தின்ன , அவனது அடமையாக ஆகி

Written by
Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

அதற்கு நேர் வார்த்தையும் தமிழில் இல்லை. மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடத்தப்படுகின்றன. கன்னிகாதானம், விவாகோற்சவப் பந்திரிகை, தாராமுகபந்தம் என்று போட்டு நடத்தினார்கள். இவ்வளவு வடமொழிதான்! தமிழ்ச்சொற்கள் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் வாழும் தமிழனுக்கு அவனுடைய இவ்வாழ்க்கையில் இன்றியமையாத நடப்பெறும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு அவனுடைய தாய்மொழியில் பெயர் இல்லை என்றால் என்றால் என்ன அர்த்தம்?

திருமணம் என்று கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? அழகிய இடம் என்று தானே பொருள் படும்? நமக்குப் பார்ப்பான் வந்து கல்யாணம் செய்து விடுகிறான் - கருமாதி செய்து வகைகிறான் காசுக்காக! நமக்கு செய்து விட்டுச் சென்ற பிறகு அதற்கு - அதாவது நமக்குச் செய்ததற்காக அவன் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்கிறான். சப்த திருநாளுக்கு இவ்வளவு வடமொழி கிடையாது. தமிழனுக்கு நடப்பெறும் திருமணம் போன்ற இன்றியமையாத காரியங்களும் திவசம் சிரார்த்தம், கருமாதி போன்றவையும், வடமொழியில் இருப்பதன் காரணம் தமிழனுக்கு... சப்த திருநாளுக்கு இவ்வளவு வடமொழி கிடையாது என்பதையே ரூபமாட்டும். பார்ப்பான் வந்து தான் இவற்றை நம்மிடையே புகுத்தியுள்ளான். அவன் வந்து நமக்கு சடங்கு செய்ய வந்தவாறு நம்முடைய மூலத்தில் பார்ப்பனனாக ஆகுவான். நமக்குப் பிண்பிண்பி மாட்டி அதற்கு மந்திரம் செய்து அதற்குப் பிறகு தான் நமக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பான்! சடங்கு முடிந்ததும் பிண்பிண்பி அவிழ்த்து ஆற்றில் போட்டு விடுவான்.

மலேலார் மஹாசபைக்கு அதாவது பார்ப்பனர் - சத்திரியர் - வசியர் மஹாசபைக்கு உள்ளவற்றைக் கீழ்க்காணும் சப்த திரிக் கும் கொண்டுவந்து புகுத்தினார்கள். எதற்காக என்றால் காசுக்காக. எப்படியோ திருமணம் என்று இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும் சரித்திர ஆதாரப்பிக்கொட்டும். நான் படித்த புலவர்களையே கேட்கிறேன். அம்முறைக்கு நம்மிடம் என்ன பெயர் வழங்கி வந்தது? என்ன முறை இருந்தது? இருக்க வேண்டாமே ஒரு முறை. .. இருந்ததா? இருக்கிறதா? கற்றுக்கொள்ளுங்கள் பார்த்தலாம். தமிழர்கள்குத் திருமண முறை எது என்ற ஆதாரம் சொல்ல முடியுமா? புலவர்களைக் கேட்டால் புராணத்தலை காட்டுவார்கள். பரமசிவனுக்கும் - பார்வதிக்கும் நடந்தது, இராமனுக்கும் - சீதையைக்கும் நடந்திருக்கிறது என்பார்கள். நன்றோ நான் மாயவரத்தில் நடப்பெற்ற திருமணத்தில் பசிய போது இததைத் தான் கற்றினேன். தமிழனுக்குத் திருமண முறை என்று இருந்ததா என்றால் எதிலேயும் தனிப்படவில்லையே என்று.

அடகுத்துப் பசிய தவத்திரு "கண்ணக்காடி அடிகளார்" அவர்கள் திருமண முறை இருந்தது. அகநானூறு புறநானூறு பார்த்தால் தெரியும் ஒத்த காதல் நடந்திருக்கிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணக்காடிக்கும் கோவலனுக்கும் நடந்திருக்கிறது என்று கற்றினார். இந்தப் புராணங்கள் எல்லாம் நமக்கு ஏதா? அதாவது எப்போது வந்தது? எப்படி வந்தது? 1000-2000-3000 ஆண்டுகட்கு முன் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் தானே இவை? நாம் 10 - ஆயிரம் 20- ஆயிரம் வருஷத்திற்கு முந்திய மக்கள் ஆயிற்றே! நமக்கு இது இப்போது எப்படி பொருந்தும்? 20 - ஆயிரம் வருஷங்கள்கு முன் என்ன முறை நமக்கு இருந்தது என தெரிய வேண்டாமா? இம்முறைக்குக் கற்றுப்படும் வார்த்தைகளிலாவது சிறிதாவது மரியாதை இருக்க வேண்டாமா?

வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் என்ற ஒரு வார்த்தையும், முறையும் ஒரு ஆணுக்கு ஒரு பண்ணை விலையைக் காரியாக அடிமையாக பிள்ளை பெறும் ஒரு ஜந்தாவாக சேர்ப்பது என்பது தான். எல்லா முறைகளும் பண்ணைகளை அடிமையாக ஆக்குகிற முறை தான்.

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

"கன்னிகாதானம்" என்றார்கள். கன்னிகாதானம் என்றால் கன்னியை அதாவது பெண்ணை ஓர் ஆணுக்குத் தானமாகக் கொடுத்து விடுவது ஆகும். இதனை இப்போது மணமக்களாக இருப்பவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா? நாம் தமிழர்கள். இந்தத் தமிழ் நாட்டின் பிர்வீ கக்குடிகள். நமது மொழியான தமிழ் மொழிச் சொல்லை விட்டு விட்டு வறே ஓர்வனுடைய மொழிச் சொல்லை நாம் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? அவ்வாறு அவன் சொல்லை ஏற்றுக் கொண்டால் நாம் எல்லோரும் வசீ மக்கள் என்று சொல்லுகின்ற அவனது சம்பிரதாயங்களான எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக ஆகிவிடுகிறோமே?

"கன்னிகாதானம்" என்ற சொல் வட மொழிக் காரனுடையது. அதனுடைய பொருள் பெண்களையே வன்ற ஒரு பொருளாக வைத்து தானமாகக் கொடுப்பதாகும். தாராமுகபீர்த்தம் என்றால் பெண்களையே ஆணுக்குத் தாரை வார்த்து தானமாக தருவது என்பதாகும். தானம் என்ற சொல் தமிழிலேயே இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பிச்சை என்று தான் இருக்கிறது. தானம் வாங்கிய பொருள்தான் இஷ்டம் போல் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். பெண்ணுக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை. அதோடு மட்டுமல்ல. தாரை வார்த்து வாங்கியவன் வாங்கிய பெண்ணையாருக்கு வேண்டாமானலும் கொடுத்து விடலாம். அடகு வகைகளாம். அதற்கெல்லாம் அவனுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஏன் என்று யாரும் கேட்க முடியாது? இவ்வாறாக புராண இதிகாசங்களில் நடந்திருக்கிறது.

தருமன் திரவுபதியைப் பணயம் வைத்து சப்தாபியிருக்கிறான். அரிச்சந்திரன் தன் மனைவியை வறே ஒருவனிடம் விற்று இருக்கிறான். இயற்கை நாயனார் என்பவர் தன் பெண்டாட்டியை ஒரு பரதசீயிடம் கட்டிக் கொடுத்துள்ளார். மற்றும் பெண்களையே கணவன் எந்தவிதக் கொடுமை வேண்டாமானாலும் செய்யலாம். பெற்றவனோ பெண்ணோ ஏன் என்று கேட்கக் கூடாது. திருமணம் நடக்கையிலேயே தாசியின் மலே ஆசைபட்டு அவனுடன் போய் விட்டான் கோவலன். திரும்பி வரும் வரையில் கண்ணகி தன்னையே அலங்கரித்துக் கொள்ளக் கூடாது. உப்பில்லாத உணவு உண்டு பாயில் படுக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்று அப்படியே இருந்தாளாம்! அந்த ஸ்தானத்தில் ஓர் ஆணை வைத்துப் பார்த்தால் அப்படி நடக்குமா? மனைவியானவள் கணவனை விட்டு வறே ஓர் ஆணுடன் போய் விட்டால் கணவன் அவள் வரும் வரையில் இப்படி உப்பில்லாத உணவு சாப்பிடுவானா? பகவான் பார்த்து நம்மிடம் நம் மனைவியைக் கொண்டு வந்து சரேக்கும் வரை நமக்கு சுகம் தவேயில்லை என்று கவலையுடனிருப்பானா? இருக்க மாட்டான். ஆணுக்கு ஒரு நீதி பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி என்று சிலப்பதிகாரத்திலும் கட்டிக் கூறப்பட இருக்கின்றது. கண்ணகி கதையை உதாரணம் காட்டிப் பேசுகிறவர்களுக்கு காத தான் இதனைக் கூற ஆசைப்பட்டன.

ஆண் உயர்வு - பெண் தாழ்வு என்று தானே ஆகிறது. பெண் ஆணுக்கு அடிமை. கணவனால் விரட்டப்பட்டு பிறகு ஜீவனம் சம் என்று கோர்ட் மடலம் கேட்டால் கட்ட இவள் "அவசாரியாக"ப் போய் விட்டாள். ஆதலால் இவளுக்கு வாழ்க்கைப் பணம் கிடையாது என்பான். பெரிய இலட்சாதிபதி ஆனாலும் ஜீவனம் சம் என்னும் போது விலைவாசி பார்த்து மாதச் சிலவாக கணக்குப் பார்த்து அதன்படி தான் தருவான். கல்யாணம் என்றால் சாதி பார்த்து, புராணம் பார்த்து, வகுப்பு பார்த்து, காலம் நேரம் பார்த்து தான் நடக்கும். நம் மனைநிரந்தர அடிமையாகும் நிகழ்ச்சியின் தத்துவப்படி தான் நடக்கும்.

நாமே பார்ப்பானை உயர் சாதி என்று ஒத்துக் கொள்கிறோம். அவர் அய்யர் மலே சாதி.

Written by
Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

அவர் நம் வீட்டில் சாப்பிட மாட்டார் என்று கபறி அதற்குப் பதிலாக நம் வீட்டில் திருமணம் திவசம் செய்ய வரும் அய்யருக்கு நாம் பச்சை அரிசி, பச்சை காய்கறி, நயெ, பால், தயிர், இலகை இவற்றையெல்லாம் தந்து உங்கள் வீட்டில் போய் நீங்கள் சமதை துச் சாப்பிடுங்கள் என்று தருகிறோம். அவன் வந்து நெருப்பை மட்டி ஓமம் என்று வளர்க்கிறான். அதோடும் விடுகிறான் என்றால் இல்லை. அந்த நெருப்பிலே நயெயை வளர்க்க விடுகிறான். நமக்கு சாப்பாட்டிற்கு கலப்பட நயெ போடும்வர்கள். ஓமத்தில் ஊற்ற பார்ப்பான் கட்டால் அசல் நயெ தருவார்கள்!

அரசாங்கம் யோக்கியமான அரசாங்கமாக இருந்தால் இவர்களையெல்லாம் உணவூப் பொருள்களை - பண்டங்களையெல்லாம் நாசம் செய்கிறார்கள் என்று பிராசிகியிஷன் (கூற்ற வழக்கு) செய்து தண்டித்து திருக்க வேண்டும். மற்றும் பானையைக் கொண்டு வந்து ஆள் உயரம் அடக்குவது போன்ற பல மட்ட தனமான காரியங்களைச் செய்வான். புதிய முறையில் இவை எல்லாம் கிடையாது. எதற்காக நம்மில் சாதி தொடர்பு வரணம்? கல்யாணம், கருமாதி போன்ற சமீபாயுத்தாயில் சாதியைப் புகுத்துகிறான். இந்த சாதி ஒழிய வேண்டுமானால் சாதி வளரும் துறைகளை நாம் ஒழித்தால் தானே சாதி ஒழிப்பு? சாதியை வளர்க்கும் கடவுள் - மதம் - சாஸ்திரம் - புராணம் - பார்ப்பான் - அரசாங்கம் எதுவும் வேண்டாம் எங்கள்குக்கு (தமிழர்கள்கு) போடாமட்டாளே! என்று தடுக்கி எறிந்து உடைய தால் தானே சாதி ஒழிப்பு? இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இத்தனை ஆயிரம் கோயில்கள் இருக்கிறதே. இதையார் கட்டியது? யார் வீட்டும் பணம்? இவற்றிற்கு உள்ள நிலங்கள், நகைகள் எல்லாம் யார் வீட்டு உடமை? நம்முடையது தானே! பார்ப்பான் காசும் ஒரு சிபுபுகாசாவது இருக்கிறது என்று கபறி முடியுமா? இவ்வளவும் செய்து வதை நம்மைப் பார்த்து பார்ப்பான் "பிள்ளைவாள் உள்ளே வராதீயும், வெளியிலேயே நில்லுங்களே தீட்டும் விடும். இது கர்ப்பகிரகம்" என்று கபிறுகிறான். பார்ப்பான் கிட்டே இல்லாத "தூர் நாற்றமா" நம்மிடையே இருக்கிறது? தினம் 6 - வேளை பிசை செய்து சோறு படகை கிறாயே அது பகவானா தின்னுது? கடவுளா சோறு கட்டீது? பார்ப்பான் வயிறு தானே வெடிக்குது? உலகத்தையே பெரிதும் நாசம் செய்து விட்டான் பார்ப்பான்.

இந்தப் பார்ப்பானின் கொடும்பையை எதிர்த்து புத்தர் ஒருவர் தான் 3000 - ஆண்டு காலத்தில் தோன்றினார். அவரையும் இந்தப் பார்ப்பனர்கள் ஒழித்துக் கட்டி விட்டனர். புத்தரை ஒழித்துக் கட்டி தங்கள் ஆதிகத்தலை நிலை நிறுத்திக் கொண்டனர். இந்த ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், சைவர்கள் எல்லாம் பார்ப்பனர்களின் தயவை நாடி அவர்கள்கு ஆதரவாக இருந்து சினைவர்கள் தான். புத்தருக்குப் பிறகு எங்களதைத் தவீர் ஒருவர் கட்டி இந்தப் பித்தலாட்டங்களையெல்லாம் ஒழிக்கத் தோன்றவில்லை. அவர்கள்குடைய இழிவு பற்றி பச்சை கட்டியம். எங்கே பார்ப்பான் நம்மைக் கொண்டு விடுவானோ? என்று!

காந்தியை எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். அவர் ஒரு சாதாரணமான அன்னக்காவடி. அவரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் பார்ப்பான். அவரும் பார்ப்பனருக்கு ஆதரவாகவே நடந்தார். உடனே பார்ப்பனர்கள் அவரை "மகாத்மா"வாகக் கிநல்ல வண்ணம் விளம்பரப்படுத்தி விட்டனர். அவரும் சாதி இருக்க வேண்டும். விக்ரக ஆராதனை தவே. நான் கடவுள் நம்பிக்கை காரண என்றெல்லாம் பச்சினார். நல்ல விளம்பரம் அதிலே மயங்கி அவரை எதிர்க்க ஆளே இல்லை. நாங்கள் தான் மகாத்மாவை "தூர் ஆம்மா" என்றோம். மற்றும் பல காரியங்களை எல்லாம் செய்தோம். எப்படியோ அவருக்குப் புத்தி வந்தது. தான் மட்டாள தனமாக பார்ப்பனருக்கு ஆதரவாக நடந்து இந்த மாதிரி நடந்து விட்டோமே என்றும், தான் பல தவறுகள் செய்து விட்டோம் என்பதையும்

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

கோர்ட், கடவுள், மத, புராணம் - இவற்றை விளக்கணும். மோட்சம், நரகம் என்ற
நம்பிக்கையைக் குப்பதைத் தொடர்பியில் போட வேண்டும். சிந்திக்க ஆரம்பிக்கணும்.
மக்கள் திருந்தி சிந்தித்துப் பார்த்து மாறினால் தான் முன்னே முடியும். நாம் மாற்றம்
அடைய வேண்டும். அறிவகைக் கொண்டு சிந்தித்துப் பார்த்து நடக்க ஆரம்பித்தால்
பார்ப்பான் ஓடி விடுவான்.

(14-06-1962 அன்று வல்லம் படுகையில் நடப்பெற்ற திருமண விழாவில் தந்தை பெரியார்
ஈ.வெ.ரா. சொற்பொழிவு. "விடுதலை" 23-06-1962 , 24-06-1962 , 25-06-1962)

http://periyarvippunaruviyakkam.blogspot.com/2008/08/blog-post_05.html